

# **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ**

ΕΡ: Είσαστε ικανοποιημένος από το επίπεδο της παιδείας στην Κύπρο;

ΑΠ: Θεωρώ ότι η παιδεία μας δεν είναι πολύ χειρότερη από ότι είναι η παιδεία των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε παιδεία, η οποία επιτρέπει στην συντριπτική πλειοψηφία των νέων μας να φτάνει μέχρι το πανεπιστήμιο, να αποφοιτά και να ανταπεξέρχεται στις απαιτήσεις του σύγχρονου κόσμου.

Ωστόσο, υπάρχουν πολλές ελλείψεις και σε πολλά σημεία η παιδεία μας είναι πίσω. Αλλά, σε γενικό επίπεδο θα έλεγα ότι η παιδεία μας είναι η παιδεία μιας σύγχρονης δυτικής χώρας. Επομένως, από μια άποψη είμαι ικανοποιημένος .

Ως κοινωνία έχουμε την ψευδαίσθηση ότι τα προβλήματα της παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης είναι μόνο δικά μας. Στην πραγματικότητα αυτά τα προβλήματα τα αντιμετωπίζουν όλες οι χώρες. Για παράδειγμα στην Αγγλία συζητούν για το πόσο καλό σύστημα για εισαγωγή στα Πανεπιστήμια είναι τα GCE . Στη Σουηδία βρίσκονται σε μελέτη για το σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια και υπάρχει μια διεγκυστίνδα ανάμεσα στην Πολιτεία και τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα για το ποιο είναι το καλύτερο σύστημα εισαγωγής.

ΕΡ: Υπάρχει η εντύπωση ειδικά στη Μέση Εκπαίδευση ότι το δημόσιο σχολείο βρίσκεται σε κρίση, λόγω και του γεγονότος ότι ανθεί η παραπαιδεία. Σας προβληματίζει αυτό;

ΑΠ: Δεν θεωρώ ότι το δημόσιο σχολείο βρίσκεται σε κρίση. Θεωρώ ότι το δημόσιο σχολείο χρειάζεται εκσυγχρονισμό τόσο αναφορικά με τα αναλυτικά προγράμματα όσο και με τις μεθόδους διδασκαλίας. Οι μαθητές πρέπει να γίνουν πιο αυτόνομοι.

Χώρες, όπως οι Σκανδιναβικές, ή η Ολλανδία και το Βέλγιο είναι πιο μπροστά από εμάς, γιατί έκαναν ήδη αυτή τη συζήτηση και έφεραν μέσα στην εκπαίδευση, ως προς τις μεθόδους, την ύλη και τις υποδομές, τις σύγχρονες ανακαλύψεις των παιδαγωγικών και των κοινωνικών επιστημών.

Τα παιδιά μας δεν βγαίνουν αγράμματα από τα σχολεία. Υπάρχει η εντύπωση της διαρκούς κρίσης, γιατί υπάρχει μια μεγάλη διάσταση ανάμεσα στη δυνατότητα μας να προσφέρουμε στους νέους μας τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη ζήτηση. Η ζήτηση είναι καθολική, αν είναι δυνατόν όλοι θα ήθελαν να έχουν τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Κύπρο μπορούμε να ικανοποιήσουμε μόνο το 1/3 της ζήτησης. Αυτό δημιουργεί συνεχώς την αίσθηση της κρίσης και οδηγεί τα παιδιά και τους γονείς να ζητούν ενίσχυση της πιθανότητας εισαγωγής στα πανεπιστήμια με πρόσθετα μαθήματα για να αποκτήσουν συγκριτικό πλεονέκτημα. Αυτό κατά την άποψη μου είναι μια μεγάλη συλλογική φενάκη, διότι, δεδομένου ότι όλοι κάνουν φροντιστήρια, κανένας δεν έχει συγκριτικό πλεονέκτημα.

Αν απαγορεύσουμε θεωρητικά δια νόμου, πράγμα βέβαιο που δεν μπορεί να γίνει, τα φροντιστήρια, είμαι βέβαιος ότι το 90% των παιδιών που θα έμπαιναν στα πανεπιστήμια θα είναι τα ίδια με αυτά, που εισάγονται με φροντιστήρια.

Επομένως, έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα, το οποίο δεν σχετίζεται με την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά με το γεγονός ότι ως χώρα δεν αναπτύξαμε τις κατευθύνσεις και τις δυνατότητες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να αφομοιώσει όλους όσοι θέλουν να την αποκτήσουν.

Άρα, ή θα πρέπει να καταργήσουμε ουσιαστικά τις εξετάσεις εισαγωγής στα πανεπιστήμια, ή θα πρέπει να δεχτούμε αυτή τη διαρκή αίσθηση κρίσης.

Η παραπαιδεία δεν πρόκειται να σταματήσει με κυνηγητό των καθηγητών και με νόμους, από τη στιγμή που είμαστε σε μια ελεύθερη κοινωνία και ο καθένας προσπαθεί να αυξήσει το συγκριτικό του πλεονέκτημα.

Η λύση στην παραπαιδεία είναι η αύξηση του αριθμού των θέσεων στα πανεπιστήμια.

ΕΡ: Πως θα προχωρήσετε με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση;

ΑΠ: Με την ανάληψη των καθηκόντων μου κάναμε στο υπουργείο μια συγκριτική μελέτη τριών κειμένων. Το ένα είναι οι διακηρύξεις του προέδρου Χριστόφια για την παιδεία, το άλλο είναι η έκθεση της «επιτροπής σοφών» για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και το τρίτο είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός για την παιδεία του τέως υπουργού, κ. Κλεάνθους. Στο 90% υπάρχει πλήρης σύγκλιση μεταξύ αυτών των κειμένων.

Αυτό που αποφασίσαμε είναι ότι με βάση τις συγκλίσεις θα προχωρήσουμε πολύ γρήγορα. Ήδη στο Υπουργικό Συμβούλιο υποβλήθηκαν μέτρα για τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης Χριστόφια.

Τα βασικά θέματα, στα οποία πρέπει να προχωρήσουμε, είναι τα αναλυτικά προγράμματα, το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Και βέβαιο, υπάρχει ο μεγάλος αγώνας για αύξηση των θέσεων στα πανεπιστήμια μας και η ταχεία ανάπτυξή τους.

ΕΡ: Αναφορικά με τον μαθητικό συνδικαλισμό θα υπάρξει θεσμική κατοχύρωση της δυνατότητας των κομματικών νεολαιών να δρουν ελεύθερα στα σχολεία;

ΑΠ: Το θέμα είναι ευαίσθητο. Κανένας δεν θα ήθελε να δει κομματικού τύπου συγκρούσεις και να ερίζουν οι μαθητές μέσα στα σχολεία με βάση κομματικές επιταγές.

Από την άλλη είμαστε μια ανοικτή κοινωνία και το δικαίωμα στην έκφραση όλων θα πρέπει να είναι κατοχυρωμένο. Υπάρχει μια πρόνοια στους κανονισμούς για τον μαθητικό συνδικαλισμό, η οποία κρίθηκε από τον Γενικό Εισαγγελέα και τον Επίτροπο Διοικήσεως ως αντισυνταγματική. Πρόκειται για την πρόνοια, η οποία δεν επιτρέπει την έκφραση κομματικών θέσεων.

Άρα, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα στα σχολεία για ελευθερία έκφρασης και διακίνηση ιδεών.

Το Υπουργείο Παιδείας θα εισηγηθεί στη Βουλή την απόλεια από τους κανονισμούς της συγκεκριμένης πρόνοιας.

ΕΡ: Πως θα συμβάλλει το σχολείο στη διαπαιδαγώγηση των μαθητών για τη λύση του κυπριακού, η οποία θα είναι οδυνηρή.

ΑΠ: Τα παιδιά μας θα πρέπει να προβληματίζονται και να βλέπουν την Κύπρο ως ενιαίο χώρο, όπου το κυπριακό θα είναι παρελθόν, θα είναι ιστορία.

Με χαροποιεί το γεγονός ότι πολιτικοί από διαφορετικούς χώρους συγκλίνουν στο ότι τα παιδιά μας πρέπει να ακούσουν απόψεις και να μπουν σε μια συζήτηση. Σκέφτομαι να συστήσουμε μια επιτροπή ειδικών, οι οποίοι να εισηγηθούν τρόπους για να ανοίξει μια συζήτηση στα σχολεία για μια ενωμένη Κύπρο με το κυπριακό λυμένο.

ΕΡ: Αυτό θα είναι αρκετό, ή θα πρέπει να αλλάξουν και άλλα πράγματα, όπως το βιβλίο της Κυπριακής Ιστορίας;

ΑΠ: Πρέπει να γίνουν αλλαγές και πρέπει να γίνουν εκατέρωθεν. Στην Κύπρο οι δύο κοινότητες συγκρούστηκαν, τις χωρίζει αίμα, αλλά αυτό δεν είναι κυπριακή πρωτοτυπία. Πολλοί λαοί στη διαδρομή της ιστορίας συγκρούστηκαν. Όμως ξεπέρασαν τις συγκρούσεις και σήμερα είναι εταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θεωρώ λοιπόν ότι, αν θέλουμε να λύσουμε το κυπριακό κατά τρόπο βιώσιμο, θα πρέπει να δούμε τις θετικές πλευρές ο ένας του άλλου.

ΕΡ: Υπάρχει μια αίσθηση ότι σε κάποια σχολεία μέσα από ορισμένες εκδηλώσεις-εορτές, παρελάσεις κλπ- αναπαράγεται κάποιες μορφής εθνικισμός. Πως θα αντιμετωπιστεί αυτό;

ΑΠ: Θεωρώ ότι σε μια διαδικασία λύσης πρέπει να δούμε από την αρχή όλο το πλέγμα δράσεων και συνηθειών στα σχολεία, που έχουν να κάνουν με τις σχέσεις των δύο κοινοτήτων. Αλλαγές θα πρέπει να κάνει και η Τουρκοκυπριακή κοινότητα.

Επίσης, μελετούμε την εισαγωγή στα σχολεία μας διδασκαλίας λογοτεχνικών κειμένων Τουρκοκυπρίων συγγραφέων και την ανταλλαγή επισκέψεων μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων μαθητών.

ΕΡ: Η Εκκλησία της Κύπρου θέλει να έχει λόγο στα αναλυτικά προγράμματα και στις προαγωγές εκπαιδευτικών. Τι θα κάνετε με αυτό το ζήτημα;

ΑΠ: Η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Το Υπουργείο και ο Υπουργός συνομιλούν με όλους, επομένως και με την Εκκλησία. Από την άλλη όμως, τη πολιτική για την εκπαίδευση την καθορίζουν ο αρμόδιος Υπουργός, το Υπουργικό Συμβούλιο και ο πρόεδρος της Δημοκρατίας. Συνεπώς, η Εκκλησία δεν θα έχει **(αποφασιστικό)** λόγο, **αλλά όμως το δικαίωμα της έκφρασης άποψης.**

ΕΡ: Υπάρχει σκέψη να γίνει προαιρετικό το μάθημα των Θρησκευτικών και να καταργηθεί ο υποχρεωτικός εκκλησιασμός των μαθητών;

ΑΠ: Δεν είναι στις προτεραιότητες μας να κάνουμε προαιρετικό το μάθημα των Θρησκευτικών. Για τον εκκλησιασμό θεωρώ ότι δεν πρέπει να είναι υποχρεωτικός.

ΕΡ: Θα γίνει νόμος –πλαίσιο για την ανώτατη εκπαίδευση;

ΑΠ: Σήμερα έχουμε διαφορετικούς νόμους για το πανεπιστήμιο Κύπρου, για το Τεχνολογικό πανεπιστήμιο, για το ανοικτό πανεπιστήμιο και για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Επομένως, θέλουμε να κάνουμε ένα νόμο-πλαίσιο, ο οποίος να ρυθμίζει τα πράγματα σε δύο επίπεδα. Πρώτο, για τις γενικές διατάξεις και τον χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και δεύτερον, πρόνοιες για τα δημόσια πανεπιστήμια, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα.

Θέλω να τονίσω ότι ο νόμος θα αφήνει μεγάλο περιθώριο αυτονομίας στα πανεπιστήμια.

ΕΡ: Στην επικαιρότητα βρίσκεται η θέση του πανεπιστημίου Κύπρου για εισαγωγή των φοιτητών με GCE. Ποια είναι η θέση σας;

ΑΠ: Δεν θεωρώ ότι είναι μείζον θέμα και απειλή για τη δημόσια εκπαίδευση. Επίσης, δεν θεωρώ ότι η πλειοψηφία θα στραφεί μαζικά προς την ιδιωτική εκπαίδευση. Συνεπώς, οι αποφάσεις των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων θα πρέπει να γίνονται σεβαστές, εφόσον βρίσκονται στο πλαίσιο της νομιμότητας.

ΕΡ: Που βρίσκονται οι σχέσεις των Υπουργείων Παιδείας Κύπρου- Ελλάδος;

ΑΠ: Είμαστε σε ανοικτή επικοινωνία με το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας και τις προσεχείς μέρες θα επισκεφθώ επίσημα την Αθήνα για να συζητήσω με τον συνάδελφο μου, τον κ. Στυλιανίδη, πολλά θέματα, όπως η διαφορά στην έναρξη του ακαδημαϊκού έτους στα πανεπιστήμια της Κύπρου και της Ελλάδας, ο συντονισμός της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, η παραγωγή κοινών προγραμμάτων και άλλα.

ΕΡ: Υπάρχει ένα χρονίζον πρόβλημα με τα σχολικά βιβλία από την Ελλάδα, τα οποία έρχονται στην Κύπρο με καθυστέρηση. Πως θα λυθεί αυτό;

ΑΠ: Θα τεθεί στη συνάντηση στην Αθήνα. Το πρόβλημα αυτό έχει δύο διαστάσεις. Ορισμένες φορές τα βιβλία δεν αποστέλλονται έγκαιρα από την Ελλάδα και άλλες φορές οι δικοί μας μηχανισμοί δεν κινούνται γρήγορα για να παραδοθούν τα βιβλία στα σχολεία της Κύπρου. Ελπίζω ότι θα καταφέρουμε να επιλύσουμε το πρόβλημα.

ΕΡ: Σπουδάσατε και εργαστήκατε στην Ελλάδα. Ποιους Έλληνες θεωρείτε ως φωτισμένους εκπαιδευτικούς;

ΑΠ: Υπάρχουν σημαντικοί άνθρωποι σε πολλά επίπεδα. Το πρώτο όνομα, που έρχεται στο μυαλό μου, είναι του Ιωάννη Κακριδή, ο οποίος υπήρξε μεγάλος εκσυγχρονιστής της Ελληνικής γλώσσας και της νοοτροπίας. Επίσης, παλαιότερα φωτισμένοι άνθρωποι ήταν ο Γληνός και ο Παπανούτσος.

Επίσης, στο πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης ήταν εξαιρετικός ο καθηγητής μου Λάμπρος **Χουσιάδας** ( δεν ακούγεται καθαρά το επώνυμο), ήταν ο πρώτος καθηγητής ψυχολογίας τη δεκαετία του 60 στην Ελλάδα. Μέσα από την παράδοση, που άφησε, σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν πέντε νέα ψυχολογικά τμήματα.

Εξάλλου, νέα πανεπιστήμια, όπως της Κρήτης, έχουν βάλει την Ελλάδα στον χάρτη της σύγχρονης επιστήμης.

ΕΡ: Στο υπουργείο Παιδείας υπάγονται και τα θέματα του πολιτισμού. Θα προχωρήσει η σύσταση Ενιαίας Αρχής Πολιτισμού;

ΑΠ: Αυτή είναι η πρόθεση μας. Η Ενιαία Αρχή Πολιτισμού χρειάζεται για να αυτονομηθεί και να πάρει ώθηση ο σχεδιασμός πολιτικής για τον πολιτισμό.